

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 12 grudnia 2019 r. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Dobrej wniosła przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W. o zapłatę kwoty 5294,97 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od dnia 3 stycznia 2019 r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu.

Powódka na podstawie wiążącej strony umowy dochodzi od pozwanej zapłaty z tytułu dostarczonych na rzecz pozwanej elementów placu zabaw, do montażu przez pozwaną, której pozwana nie uregulowała w całości, mimo wezwania do zapłaty.

Nakazem zapłaty z dnia 18 lutego 2020 r. Referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Szczecin-Centrum w Szczecinie X Wydziale Gospodarczym orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

Pozwana wniosła sprzeciw od ww. nakazu zapłaty, zaskarżając nakaz w całości, wnosząc o oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów procesu. Pozwana podniosła, iż powódka nie wykonała umowy w całości, albowiem część dostarczonych urządzeń była wadliwa, zaś części urządzeń nigdy nie dostarczono, wobec czego pozwana obciążyła powódkę karą umowną na podstawie § 8 ust. 1 umowy, przesyłając stosowną notę obciążeniową, w związku odstąpieniem od umowy przez inwestora i obniżeniem wynagrodzenia należnego pozwanej.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 9 listopada 2018 r. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Dobrej (wykonawca) zawarła z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w W. (zamawiający) umowę nr (...) na dostawę urządzeń zabawowych.

Przedmiotem umowy była dostawa urządzeń zabawowych na terenie inwestycji Placu zabaw przy Zespole Szkół nr (...) im. Armii Krajowej przy ul. (...) w W., których specyfikację, ilość i parametry techniczne zawierał Załącznik nr 1, tj. wycena, nr (...) do umowy. Powód zobowiązał się dostarczyć urządzenia zabawowe na teren realizowanej przez pozwaną inwestycji.

Powódka oświadczyła, że dostarczone urządzenia placu zabaw, o których mowa w ust.1 będą spełniać wymogi Polskiej Normy PN- (...) (§1).

Termin rozpoczęcia przedmiotu umowy w zakresie dostawy urządzeń zabawowych Strony ustaliły do 20 grudnia 2018 roku, chyba że uniemożliwią to warunki pogodowe lub czynniki wynikające z działania siły wyższej (§2 ust. 1).

Montaż urządzeń miał zostać wykonany samodzielnie przez pozwaną według instrukcji montażowych z zachowaniem wszelkich parametrów bezpieczeństwa, według Normy PN-EN- (...).

Pozwana oświadczyła, iż dysponuje odpowiednią powierzchnią terenu pod montaż urządzeń zabawowych, których specyfikacja dołączona jest do niniejszej umowy. Strefy bezpieczeństwa zostaną uprzednio wyznaczone i przygotowane (teren wyrównany) przez pozwaną.

Pozwana miała zapewnić powódce dojazd dla samochodu z materiałem do możliwie najbliższego punktu od miejsca dostawy (§3).

Za realizację przedmiotu umowy strony ustaliły wynagrodzenie określone w Załączniku nr 1 do niniejszej umowy w łącznej kwocie 43 048,50 zł netto. Kwota zostanie powiększona o obowiązujący aktualnie podatek VAT.

Strony ustaliły, że wartość przedmiotu umowy obejmuje: zakup urządzeń oraz koszty ich dostawy w miejscu wskazanym przez powódkę (§4).

Pozwana zobowiązała się do zapłaty należności, o której mowa w §4 ust. 1 w dwóch ratach:

- przedpłata w momencie przyjęcia zamówienia na podstawie faktury pro formy wystawionej przez powódkę na kwotę 10 589,93 zł brutto stanowiącą 20% wartości niniejszej umowy płatna w terminie 5 dni od daty podpisania umowy;
- przedpłata dzień przed wysyłką urządzeń na podstawie faktury pro formy wystawionej przez powódkę na kwotę 15 884,90 zł stanowiącą 30% wartości niniejszej umowy.

Pozostałą część, tj. 26 474,83 brutto pozwana miała uregulować w terminie 14 dni od daty wysyłki urządzeń. Pozwana miała dokonywać płatności na podstawie dostarczonej przez powódkę faktury, przelewem na konto bankowe wskazane przez powódkę. Podstawą do wystawienia faktury VAT będzie podpisany protokół odbioru urządzeń zabawowych (§5 ust. 1).

Powódka miała zapłacić pozwanej kary umowne w wysokości:

- a) za zwłokę w realizacji przedmiotu umowy, w wysokości 1 % wartości netto za każdy dzień zwłoki, jednak nie więcej niż 10% ceny umownej netto kara ta nie dotyczyła jednak przypadku, kiedy dostawę urządzeń uniemożliwiają czynniki, o których mowa w § 2 ust.2 niniejszej umowy,
- b) za odstąpienie przez pozwaną od umowy, jeżeli odstąpienie nastąpiło z powodu okoliczności, za które wyłączną odpowiedzialność ponosiła powódka, w wysokości 10 % wartości netto przedmiotu umowy.

Pozwana miała zapłacić powódce karę umowną:

- a) za opóźnienie w rozpoczęciu przez pozwaną odbioru przedmiotu umowy, w wysokości 1 % wartości netto za każdy dzień opóźnienia, jednak nie więcej niż 10 % ceny netto. Kara ta nie dotyczy jednak przypadku, kiedy odbiór urządzeń uniemożliwiają warunki pogodowe lub czynniki wynikające z działania siły wyższej, o czym mówi § 2 niniejszej umowy.
- b) za odstąpienie przez powódkę od umowy, w wysokości 10 % wartości netto przedmiotu umowy, jeżeli odstąpienie nastąpiło z powodu okoliczności, za które odpowiedzialność ponosi pozwana. (§8).

Dowód:

- umowa z dnia 9 listopada 2018 r. k. 6-7;
- wycena z dnia 2 października 2018 r. k. 8;
- zeznania świadka M. M. k. 76v.-78;
- zeznania świadka K. W. k. 189-191;
- zeznania świadka B. C. k. 191-193;
- zeznania świadka S. C. k. 281;

Dnia 30 listopada 2018 r. powódka wystawiła na rzecz pozwanej fakturę VAT zaliczkową częściową nr (...) na kwotę 10 589,93 zł brutto, potwierdzającą otrzymanie w dniu 29 listopada 2018 r. zaliczki.

Dowód:

- faktura VAT k. 9;

Powódka wyprodukowała zamówione urządzenia zgodnie z zamówieniem według wskazanych przez pozwaną numerów katalogowych i kart technicznych, a następnie dostarczyła na teren inwestycji.

Dnia 19 grudnia 2018 r. sporządzono protokół przekazania/odbioru, potwierdzający dostawę zamówionych elementów placu zabaw na teren inwestycji, bez uwag odbiorcy. Zgodnie z nim przedstawiciele stron (zamawiającego i wykonawcy) potwierdzili, że po dokonaniu oględzin dostarczonych urządzeń zostały one dostarczone zgodnie z zamówieniem. Protokół został podpisany przez ówczesnego prezesa zarządu pozwanej.

Tego samego dnia powódka wystawiła na rzecz pozwanej fakturę VAT zaliczkową końcową nr (...) na kwotę 42 359,73 zł brutto, pomniejszoną o kwotę 15 884,90 zł uiszczoną przelewem, z terminem płatności do dnia 2 stycznia 2019 r..

Dowód:

- protokół z dnia 19 grudnia 2018 r. k. 66, 226;
- faktura VAT k. 10;
- dokumentacja fotograficzna k. 52-64;
- list przewozowy k. 65;
- zeznania świadka M. M. k. 76v.-78;
- zeznania świadka K. W. k. 189-191;
- zeznania świadka B. C. k. 191-193;
- zeznania świadka S. C. k. 281;

Wiadomością e-mail z dnia 20 grudnia 2018 r. pozwana zgłosiła powódce niewykonanie umowy w całości, tj. wskazała, iż na dzień 20 grudnia 2018 r. powódka nie dostarczyła:

- 1 kpl. tablicy nr kat. (...) - tablica kreda- lp. 5 faktury (...);
- 1 kpl. Dzwony rurowe nr kat. (...) - lp. 7 faktury (...);
- 4 kpl. Cymbały nr kat. (...) - lp. 8 faktury (...).

Nadto wskazała, że powódka nie przedłożyła deklaracji zgodności w wersji umożliwiającej jej odczyt i przekazanie dokumentacji zamawiającemu. Pozwana podniosła również, iż faktura (...) nie uwzględnia wszystkich przedpłat dokonanych przez pozwaną.

Dowód:

- wiadomość e-mail z dnia 20 grudnia 2018 r. k. 21;
- zeznania świadka M. M. k. 76v.-78;
- zeznania K. W. k. 189-191;
- zeznania B. C. k. 191-193;
- zeznania S. C. k. 281;

Wiadomością e-mail z dnia 8 stycznia 2019 r. powódka przesłała pozwanej dokumentację fotograficzną, wskazując, iż sporna tablica została wysłana podwójnie, wnosząc o sprawdzenie przez pracowników pozwanej, czy owa tablica nie znajduje się na terenie placu budowy odłożona przez pracowników.

Dowód:

- wiadomość e-mail z dnia 8 stycznia 2019 r. k. 22.

Pozwana dokonała samodzielnego montażu wszystkich dostarczonych jej urządzeń na placu zabaw.

Wiadomością e-mail z dnia 27 lutego 2019 r. pozwana potwierdziła, że dostarczono 3 szt. tablic „pary”, którą zamówiono w 2 szt., dlatego 1 szt. zostanie zwrócona. Nadto poinformowała powódkę o zgłoszonych przez inwestora (...) W.) uwagach do dostarczonego wyposażenia, tj.:

- zbyt niskie tablice do rysowania kredą- dla uniknięcia konieczności zwrotu uzgodniono z zamawiającym podwyższenie 2 szt., tablic do wysokości 150 górna krawędź tablicy do rysowania oraz 1 szt. do wysokości 130 cm, powyższe pociąga za sobą konieczność zmiany wysokości słupków, wobec czego pozwana wniosła o dostawę 4 szt. słupków o wysokości min. 160 cm oraz 2 słupków o wysokości 130 cm;

- zestaw dzwonków nie wydaje dźwięków- w ocenie pozwanej zbyt mocno skręcone na produkcji- pozwana wniosła o wymianę lub podanie sposobu rozwiązania problemu;

- zestaw cymbałków- brak kotew do montażu w gruncie;

- megafony- dostarczono rury zaślepione silikonem, co wymagało demontażu rur, zakupu nowych i ponownego montażu.

Dowód:

- wiadomość e-mail z dnia 27 lutego 2019 r. k. 23;

- fotografie placu zabaw k. 67-68;

- zeznania świadka M. M. k. 76v.-78;

- zeznania świadka K. W. k. 189-191;

- zeznania świadka B. C. k. 191-193;

- zeznania świadka S. C. k. 281;

Wiadomością e-mail z dnia 4 marca 2019 r. powódka po zapoznaniu się ze zgłoszeniem pozwanej wskazała, iż może wysłać słupy w poniedziałek, tj. 11 marca na koszt pozwanej (wycena w załączniku), natomiast w kwestii dzwonków powódka wskazała na kwestię montażu, podnosząc, iż dzwonki winny zostać osadzone pod odpowiednim kątem, a jeśli kąty zostały zachowane, mogły zostać przykręcone zbyt mocno. W pozostałym zakresie powódka wniosła o nadesłanie dokumentacji fotograficznej celem weryfikacji. Podniosła, że przed każdą wysyłką wykonywane są zdjęcia, które wskazują, że wszystkie elementy zostały wysłane kompletne i bez wad fabrycznych.

Dowód:

- wiadomość e-mail z dnia 4 mara 2019 r. k. 24;

- zeznania świadka M. M. k. 76v.-78;

- zeznania świadka K. W. k. 189-191;

- zeznania świadka B. C. k. 191-193;

- zeznania świadka S. C. k. 281;

Powódka odnotowała brak zapłaty całości kwoty wynikającej z faktury i weryfikując powyższe odnotowała, że w tytule przelewu bankowego pozwana wskazała „minus nota”. W rozmowach telefonicznych dotyczących zaległej faktury prezes pozwanej poinformował pracowników powódki o wystawionej notcie obciążeniowej, której to noty powódka nie otrzymała.

Pracownica powódki K. W. weryfikowała na terenie inwestycji, po zamontowaniu urządzeń przez pozwaną, że wszystkie zamówione urządzenia zostały przez powódkę dostarczone i poprawnie przez powódkę wykonane. Stwierdziła, że cymbalki, co do których pozwana zgłaszała, że nie działają, zostały źle zamontowane, to jest źle wypoziomowane, a to, że nie działały, wynikało z montażu pozwanej.

Pismem z dnia 5 sierpnia 2019 r. powódka wezwała pozwaną do zapłaty kwoty 5294,97 zł, wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od dnia 3 stycznia 2019 r. w terminie 7 dni, tytułem pozostałej do zapłaty kwoty wynagrodzenia wynikające z łączącej strony umowy z dnia 9 listopada 2018 r.

Wezwanie okazało się bezskuteczne.

Dowód:

- pismo z dnia 5 sierpnia 2019 r. k. 11;

- dowód nadania k. 12;

Stan faktyczny w sprawie ustalony został na podstawie dowodów z dokumentów prywatnych, w tym umowy, faktur VAT, protokołu odbioru, dokumentacji fotograficznej, korespondencji stron, co do których strony wyprowadzały częściowo odmienne wnioski. Nadto na żądanie pozwanej powódka złożyła oryginał protokołu odbioru podpisany przez ówczesnego prezesa pozwanej. Jako szczere i prawdziwe sąd ocenił zeznania powołanych świadków powódki, gdyż korespondują one wzajemnie ze sobą oraz z pozostałym materiałem dowodowym. Na zeznaniach świadków pozwanej sąd bazował w zakresie, w jakim pokrywały się one z wiarygodnym materiałem dowodowym sprawy oraz bezspornymi twierdzeniami stron. Dla porządku wskazać należy, że sąd postanowieniem z dnia 30 marca 2023 r. pominął wniosek pozwanej o przesłuchanie w charakterze świadka K. S., jako spóźniony, zmierzający i powodujący jedynie przedłużenie postępowania.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Powódka swe roszczenie wywodziła z tytułu zawartej dnia 9 listopada 2018 r. umowy dostawy.

Zgodnie z art. 605 k.c. przez umowę dostawy dostawca zobowiązuje się do wytworzenia rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku oraz do ich dostarczania częściami albo okresowo, a odbiorca zobowiązuje się do odebrania tych rzeczy i do zapłacenia ceny.

Natomiast zgodnie z art. 609 k.c. dostawca ponosi odpowiedzialność z tytułu rękojmi za wady fizyczne dostarczonych rzeczy także w tym wypadku, gdy wytworzenie rzeczy nastąpiło w sposób określony przez odbiorcę lub według dostarczonej przez niego dokumentacji technologicznej, chyba że dostawca, mimo zachowania należytej staranności, nie mógł wykryć wadliwości sposobu produkcji lub dokumentacji technologicznej albo że odbiorca, mimo zwrócenia przez dostawcę uwagi na powyższe wadliwości, obstawał przy podanym przez siebie sposobie produkcji lub dokumentacji technologicznej.

Natomiast zgodnie z art. 612 k.c. w przedmiotach nieuregulowanych przepisami niniejszego tytułu, do praw i obowiązków dostawcy i odbiorcy stosuje się odpowiednio przepisy o sprzedaży.

Jak stanowi art. 535 k.c. przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy, domagając się realnego wykonania zobowiązań przez kupującego za zapłatę ceny, zgodnie z art. 354 § 1 k.c.

Jak wynika z ustalonego stanu faktycznego, powódka dostarczyła pozwanej zamówiony towar- elementy zabawowe, celem montażu ich na inwestycji, budowie placu zabaw w W.. Powódka wystawiła na rzecz pozwanej fakturę VAT zaliczkową oraz końcową na podstawie sporządzonego przez strony protokołu odbioru.

Pozwana uregulowała należność w części, zaś w sprzeciwie powołała się na dokonane potrącenie kwoty 5294,97 zł tytułem kary umownej, podnosząc, iż umowa została wykonana przez powódkę wadliwie, z uchybieniem wyznaczonego terminu oraz nie dostarczono wszystkich elementów.

Zarzuty pozwanej nie zasługiwały na uwzględnienie, gdyż w świetle zgromadzonego materiału dowodowego pozwana w pierwszej kolejności nie wykazała, iż złożyła powódce oświadczenie o potrąceniu wierzytelności wzajemnej z tytułu kary umownej przewidzianej § 8 umowy, na które powołuje się w sprzeciwie. Mimo powoływania się na złożone oświadczenie o potrąceniu wzajemnych wierzytelności z wierzytelnością pozwanej tytułem kary umownej stanowiącej 10% umówionego wynagrodzenia, pozwana nie przedłożyła ani oświadczenia o potrąceniu, ani noty obciążeniowej, czy dowodu doręczenia ww. dokumentów powódce, choćby w korespondencji mailowej stron. Powódka nie odnotowała takiej noty, a o wystawieniu takowej powzięła wiedzę w toku rozmów z prezesem pozwanej.

W ocenie sądu okoliczność wykonania umowy w całości i dostawy zamówionych elementów wynika z protokołu z dnia 19 grudnia 2018 r., w którym potwierdzono przyjęcie i odbiór zamówionego towaru bez zastrzeżeń, nadto z listu przewozowego oraz dokumentacji fotograficznej obrazującej ładunek przed wysyłką, jak również wykonany już przez pozwaną plac zabaw. Zarówno protokół jak i list przewozowy zostały podpisane bez uwag. Powyższe potwierdzają wiarygodne zeznania świadków zawnioskowanych przez powódkę, co znajduje odzwierciedlenie w korespondencji mailowej stron. Z powyższego materiału dowodowego wynika, iż umowa została wykonana w całości oraz w terminie, wbrew zeznaniom świadków strony pozwanej, jakoby umowa została wykonana dopiero w lutym/marcu 2019 r.

Po drugie, mimo zgłoszonych uwag i zastrzeżeń co do ilości dostarczonych elementów placu zabaw, początkowo pozwana wskazywała na niedostarczenie jednej z tablic, podczas gdy z późniejszej korespondencji stron wynika, iż tablic powódka dostarczyła nawet więcej, aniżeli wynikało to z umowy, zatem 1 tablica miała zostać zwrócona. Zarzuty pozwanej, że zamówienie miało być niekompletne, okazały się gołosłowne. Natomiast w zakresie wysokości słupków powódka zobowiązała się do dostarczenia pozwanej słupków żądanej wysokości, zaś problem megafonów został rozwiązany przez pozwaną. Nadto w zakresie uwag co do cymbałków i dzwonków z wiadomości e-mail z dnia 27 lutego 2019 r. wynika, iż elementy te zostały dostarczone, jednakże był problem z ich prawidłowym montażem, co leżało w gestii pozwanej.

Powódka ustosunkowała się do zgłoszonych w korespondencji e-mail zastrzeżeń, oferując pomoc w rozwiązaniu problemu, jak również dosłanie słupków. Powódka zwracała się do pozwanej o nadesłanie dokumentacji fotograficznej celem weryfikacji dostarczonego towaru z dokumentacją powódki obrazującą przygotowane i pakowane zamówienie, czego pozwana nigdy nie wykonała. Mimo niewykazania wskazywanych przez pozwaną okoliczności przedstawiciel powódki zweryfikował na terenie inwestycji, że wszystkie zamówione urządzenia prawidłowo zostały wykonane przez powódkę i dostarczone w komplecie, a ewentualne uwagi co do jakości wydawanych dźwięków wynikały z wadliwego montażu przez ozwaną, który to problem został również w późniejszym czasie usunięty, po prawidłowym wypoziomowaniu sprzętów.

Podsumowując, w niniejszej sprawie pozwana nie udźwignęła ciężaru dowodowego wyrażonego w art. 6 k.c. zgodnie z którym ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Pozwana bowiem nie wykazała zasadności zarzutu potrącenia, które niweczyłoby roszczenie dochodzone pozwem, powód z kolei wykazał fakt dostarczenia kompletnych urządzeń zgodnie z zamówieniem pozwanej.

Dlatego powództwo należało uwzględnić w całości, o czym orzeczono w pkt I wyroku.

Podstawę prawną orzeczenia o odsetkach stanowi norma zawarta w art. 7 ust. 1 w zw. z art. 4 a ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych. Zgodnie z art. 7 ust. 1 ww. ustawy, w transakcjach handlowych - z wyłączeniem transakcji, w których dłużnikiem jest podmiot publiczny - wierzycielowi, bez wezwania, przysługują odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych, chyba że strony uzgodniły wyższe odsetki, za okres od dnia wymagalności świadczenia pieniężnego do dnia zapłaty, jeżeli są spełnione łącznie następujące warunki: 1) wierzyciel spełnił swoje świadczenie, 2) wierzyciel nie otrzymał zapłaty w terminie określonym w umowie. Co miało miejsce w rozpoznawanej sprawie, bowiem termin płatności jest określony na fakturach i odsetki mogą być naliczane od dnia następnego – o co strona powodowa wnosiła. O czym orzeczono w pkt I wyroku.

Konsekwencją rozstrzygnięcia w pkt I było rozstrzygnięcie o kosztach procesu oparte o art. 98 § 1 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Pozwana zobowiązana jest do zwrotu na rzecz powoda kosztów procesu w łącznej kwocie 2200 zł. Na zasądzoną kwotę składają się: opłata od pozwu 400 zł, wynagrodzenie zawodowego pełnomocnika w kwocie 1800 zł zgodnie z § 2 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z dnia 22 października 2015 r. (Dz.U. z 2015 r. poz. 1804).

W tym stanie rzeczy orzeczono jak w sentencji.

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
3. (...) C. (...)
4. (...)